

[Aksel Larsen.]

godt æbleår, men alligevel ligger prisen 20—25 øre over maksimalprisen på æbler, dengang der var maksimalpris.

I materialet fra prisdirektoratet anføres det, at der er sket meget stærke stigninger i priserne for forarbejdning af herrekonfektion, efter at maksimalprisordningen blev ophævet den 23. maj 1950. Et foreløbigt skøn peger i retning af en stigning på 15—20 pct. for forarbejdning af habitter og 20—25 pct. for ulsters. Her har man altså også et eksempel på, at maksimalprisordningens ophævelse øjeblikkelig er blevet efterfulgt af en meget betydelig prisstigning, og derigennem bevis på det, jeg har sagt, at det ikke blot drejer sig om, hvordan loven er formuleret eller ikke formuleret, men også om, hvorledes den administreres.

Det kan af disse eksempler ses, at det har haft meget uheldige følger for prisniveauet og dermed for forbrugerne, at maksimalprisordningerne er blevet ophævet eller gennemhullet, og derfor tillader jeg mig — ganske vist uden synderligt håb — at rette den opfordring til regeringen, at den påny sørger for at få maksimalpriser indført, men vel at mærke ikke maksimalpriser, der retter sig efter det niveau, man nu ganske uberegtiget har sat priserne op i, men maksimalprisordninger, der søger at bringe priserne ned fra dette opskruede niveau.

Må jeg have lov til at beskæftige mig lidt med det, der i bilag til lovforslaget oplyses om kaffepriserne. Kaffeprisen er jo i løbet af det sidste år steget fra 6 kr. 64 øre til 14 kr. 24 øre pr. kg. Det oplyses, at kaffeprisen i august måned 1949 frit ombord i Brasilien var 1 kr. 80 øre pr. kg, medens prisen til forbruger herhjemme var 6 kr. 64 øre pr. kg; det vil sige, at differencen, fordyrelsen gennem importør, grossist og detailhandler var 4 kr. 84 øre. Naturligvis må det bemærkes, at der desuden i prisen indgår fragt og told. Hvis jeg ikke er meget forkert orienteret, er det sådan, at toldafgiften er en vægtafgift, og at toldafgiften altså ikke kan stige, selvom indkøbsprisen stiger.

I november 1949 var prisen i Brasilien frit ombord 2 kr. 67 øre pr. kg, medens den til forbrugerne herhjemme var 7 kr. 84 øre pr. kg. Nu er der lagt ikke 4 kr. 84 øre, men 5 kr. 17 øre på pr. kg. Den 9. februar

1950 — det er dog ikke så forfærdelig længe efter august 1949 — var prisen i Brasilien steget til 6 kr. 10 øre pr. kg, medens forbrugerne herhjemme måtte betale 12 kr. 88 øre pr. kg. Det vil sige, at varen på vej fra Brasilien til forbruger er steget, ikke med 4 kr. 84 øre pr. kg, som i august 1949, men med 6 kr. 78 øre pr. kg. Det sidste tal, der findes, er fra august 1950. Der regner man med en pris til forbrugerne på 12 kr. 78 øre pr. kg, medens prisen i Brasilien var 6 kr. 19 øre pr. kg. Differencen mellem indkøbsprisen i Brasilien og prisen til forbruger herhjemme er 6 kr. 69 øre pr. kg. Det er stadigvæk et par kroner mere, end differencen var i august 1949. Det kunne interessere mig at få at vide, hvorledes denne difference er fremkommet, og om det ikke betyder, at mellemløddene har tjent mere. Hvis dette er tilfældet, kunne det være påkrævet med en noget mere effektiv priskontrol.

Jeg går videre i de eksempler, der står til min rådighed. Svinefedt er i løbet af det sidste år steget fra 4 kr. 12 øre til 6 kr. pr. kg; nu koster det mere end smør. Æg er steget fra 5 kr. 88 øre til 6 kr. 40 øre pr. snes. Kartofler er for forbrugerne i København steget fra 29 øre til 40 øre pr. kg. Det er mig bekendt, at kartoflerne, når de købes hos producenterne i Jylland, koster 16—17 kr. pr. 100 kg; det er 16—17 øre pr. kg. Jeg stiller mig tvivlende overfor, om det virkelig skulle være nødvendigt at tage 40 øre pr. kg i udsalgspris i København, når man køber kartoflerne i Jylland for 17 øre pr. kg. Margarinen er steget fra 2 kr. 76 øre til 3 kr. 18 øre pr. kg. Jeg erindrer forresten, at den sidste fordyrelse af margarinen, der blev gennemført, blev ledsaget af en kommentar fra margarinefabrikkerne, der sagde, at de var yderst overraskede over, at margarineprisen skulle sættes i vejret. Jeg ville være taknemlig, hvis den højtærede handelsminister var i stand til at give en forklaring på, hvordan det kan være, at margarinefabrikkerne kan være overraskede over en prisstigning, om det er sådan, at prismyndighederne ligefrem påtvinger margarinefabrikkerne en prisstigning, de ikke ønsker. De forskellige bagerivarer er også steget i pris, wienerbrød fra 15 til 17 øre pr. stk., alt småbrød er steget med 1 øre pr. stk., et lille sigtebrød er steget med hele 3 øre. Hvidtøl